

ærede Medlem sige, at Resultatet blev et andet, hvis man tog Hensyn til de geografiske Forhold, til Væslængden o. s. v., men det tror jeg slet ikke paa. Sagen er den, at de Udvildelser, der skulle finde Sted, bestaa i, at hvor der nu er for mange Børn i en Skole, 100 Børn f. Eks., skal der oprettes en ny Klasse ved Skolen eller en Forstole, og jeg ser ikke, at Væslængden bliver den mindste Smule større, fordi der oprettes en Klasse til. Hvilken Rolle de geografiske Forhold og Væslængden kunne komme til at spille, fordi der oprettes en Forstole ved samme Skole, forstår jeg ikke. Saaledes forholder det sig med det ærede Medlems hele Regnestykke. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Forslaget begunstigede særlig Købstæderne. Dette forundrer mig ogsaa en Del, thi i Udvalget og Fællesudvalget maatte vi navnlig kæmpe mod den Betragtning, at Købstæderne bleve særlig forurettede. Jeg tror, at jeg kan kalde alle Fællesudvalgets Medlemmer til Vidne paa, at det var en af de Afsæter, der særlig bleve rettede imod os, at Købstæderne bleve forurettede, og at de skulde betale deres Lærere langt højere Lønninger i 10 Aar, inden de fik Statstilbud. Det blev netop meget stærkt indvænt mod Forslaget, at det gik ud over Købstæderne, men nu kommer det ærede Medlem og siger, at det er særlig en Købstadlov. Det tror jeg nu slet ikke. At det ærede Medlem kan finde en eller anden Købstad i Landet, som kan tjene 50 Kr. eller et Par hundrede Kroner paa Lærerlønningerne, det er rigtigt nok; thi Købstæderne faa ligesom Landkommunerne en Begunstigelse, men den er kalkuleret til 18,000 Kr. for samtlige Købstæder, og det er ikke nogen overordentlig stor Sum; for Landkommunerne er den kalkuleret til 404,000 Kr. Endelig nævnedes det ærede Medlem, at de Oplysninger, der vare fremsførte i Betænkningen, havde han ikke taget noget Hensyn til, for det var noget, som Ordføreren havde stoffet sig privat fra Ministeriet. Det er ikke Tilfældet. Jeg har ikke stoffet mig en eneste Oplysning privat fra Ministeriet. De Tal, der foreligger i Betænkningen, har Udvalget faaet fra Kultusministeren ved Konferencen, og de forelaa for ethvert Medlem af Udvalget, saa at han kunde gøre sig bekendt dermed. Jeg tror for Resten, jeg har dem liggende endnu, saa hvis det ærede Medlem vil have dem, kan jeg vist staffe ham dem, saa vil han mindes, at han har set de Tal før. De ere afleverede i Udvalget, have været til Disposition for Udvalget, og der har været gjort Uddrag af dem i Betænkningen, og der er intet Udvalgsmedlem, der ikke har

haft Lejlighed til paa ethvert Punkt at følge Beregningerne. Der er altsaa ingen Marsag til Klage i den Henseende. Naar det ærede Medlem mente, at han sammen med andre har repræsenteret den stille Magt, der har været mod Lovforslaget, saa det staa for hans Regning; jeg tror i Virkeligheden ikke, at det var derpaa, Lovforslaget strandede, at der her i Tinget har været en stille Magt, der var bange paa Kommunernes Vegne. Jeg tror, at Lovforslagets Strandning skyldes ganske andre Forhold, som jeg imidlertid ikke i dette Øjeblik føler mig oplagt til at rippe op i.

Sløth: Jeg skal blot i al Almindelighed gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at det ikke er min Opgave i det hele taget paa Kroner og Ører at faa Ret i dette Spørgsmaal. Min Opgave er at paavise Sammenhængen i dens Helhed, og der tror jeg, at den ærede Ordfører absolut maa komme til at give mig Ret. Jeg kan ret godt gaa ind paa det ærede Medlems Ønske om at forandre disse Tal paa de to Poster, han nævnedes, og det vil for Viborg Amt give en Bedring af 4,900 Kr., det vil sige 22 Kr. for hvert Embede, saaledes at Summen for hvert Embede i Stedet for 496 bliver 518 Kr. Det er hele Forfællingen paa det Omraade. Men saa kommer Spørgsmaalet om Kapiteltaksterne. Der vil den ærede Ordfører jo ikke acceptere, det sidste Aars Kapitelstatst, og det er jo noget, der kan strides om. Men jeg maa dog stærkt hævde, at denne Kapitelstatst for det ene Aar og ikke for de 10 Aar skal lægges til Grund i 1897 saaledes, at det vil altsaa blive et enkelt Aars Kapitelstatst, der bliver lagt til Grund for Beregningen, og saafremt Kapitelstatsten i 1897 skulde blive en lignende som i 1895, er min Beregning jo rigtig paa dette Omraade. Paa lignende Maade tror jeg egentlig ogsaa, at det gaar med min Omtale af Købstæderne. Man kan sige, at det er muligt at Landboerne i Fremtiden kunne have størst Fordel af Loven som en Hjælp til Oprettelsen af ny Lærere embeder; men se vi, hvorledes Folkemængden er stegen i Købstæderne i de senere Aar, hvorimod Folkemængden paa Landet næsten har staaet stille, saa forekommer det mig endogsaa, at Forslaget i denne Henseende sandsynligvis vil give Købstæderne Fordel. Ganske vist have Købstæderne jo ogsaa de højeste Udgifter til deres Lærere i Øjeblikket, men lige saa sikkert er det ogsaa, at Købstæderne ville faa en Lettelse i deres nuværende Udgift ved denne Lov i den Form, hvori den foreligger, og at de Egne, jeg har omtalt, ville faa en ikke ubetydelig Udgift,